

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 257¹ 3r trimestre 2020

APRENDRE I NO REPENDRE

Déu, a qui dono culte en el meu esperit quan anuncio l'evangeli del seu Fill, m'és testimoni de com em recordo constantment de vosaltres en les meves pregàries: sempre li demano que em concedeixi finalment l'oportunitat de venir a veure-us (Romans 1, 9-10).

L'alerta sanitària ha aconseguit allò que mai haguéssim pogut imaginar: deixar de reunir-nos. Tot i que hem de dir que ho hem deixat, solament, de forma física, perquè certament, i també contra tot pronòstic, hem aconseguit mantenir la comunitat en format on-line, encara que hi ha un grup de germans i germanes que, sense accés a les eines digitals, no han pogut acompanyar-nos i amb els que solament, a través del telèfon, hem pogut seguir amb elles.

D'alguna forma, i salvant les distàncies, estem avui més a prop de Pau, qui amb epístoles mantenia la comunió amb les esglésies que tenia lluny. Quan llegia aquest inici a la carta als romans, pensava com de prop em sentia de les paraules de l'apòstol, com a les meves pregàries hi ha avui més noms que ahir, perquè semblava que per aquells i aquelles que veies constantment no calia pregar; però no solament això, sinó que el desig de veure tantes i tantes persones, que el distanciament físic ha allunyat, bull en mi, com segurament bullia en ell.

I pensava que és curiós com, de vegades, arribes a la profunditat del text bíblic per experiències noves, com la del nostre confinament, perquè sempre havia passat de llarg sobre aquestes salutacions formals, però ara em semblen rellevants, i més encara, molt properes als meus propis sentiments; de forma que ja no puc llegir-les

¹ El segon trimestre del 2020, coincidint amb el confinament per la pandèmia de coronavirus, el Dia a Dia va ser enviat diàriament per correu electrònic.

com abans, sinó que trobo en elles a un Pau ple d'enyorança i em semblen avui més sinceres que ahir.

I, amb tot això en ment, m'adono quin és el llaç que m'uneix al meu entorn, l'Esperit del Senyor, a través del que prego i amb el que consagro la meva vida com un culte a Déu, un Esperit en el que enyoro i, alhora, faig present en mi el record dels que no puc veure i a les que trobo a faltar. És en ell que podem construir la nostra vida com un tot unit, un sens fi de relacions que s'estenen com una xarxa, on els fils entrelaçats creen un preciós tapís d'amor i fraternitat.

Crec que l'alerta sanitària ha estat una oportunitat, una que en molts sentits no hem sabut aprofitar, perquè si ens hem adonat que la natura torna a florir quan l'ésser humà minva la seva presència, podríem haver après a ser més sostenibles, però no; si l'obligació de la distància física està present, podríem haver transformat el sistema educatiu en un de més eficient i més personalitzat, que tampoc; si ens hem adonat que la resposta a aquestes crisis és el sistema sanitari, haguérem pogut salvar-lo de privatitzacions i precarietat, però sembla que això ja ho hem oblidat; i com que m'adono que l'oportunitat se'ns ha escolat entre els dits, m'aturo, per sentir aquesta enyorança que tinc dins i viure-la intensament, perquè si he trobat a faltar, si he sentit un forat en la meva vida quan les meves relacions s'han vist aturades, si he hagut de pregar per fer present en la meva memòria als que no podia veure, no vull oblidar-ho, i vull no tornar a l'antiga normalitat, ni reprendre una vida com la que tenia. Vull recordar i, quan la pandèmia ens deixi, iniciar un nou camí, on cada instant compartit tingui la importància de ser potser l'últim, on cada conversa, cada petó i abraçada siguin prou significatius com per mantenir-se en la meva memòria. L'enyorança m'ha ensenyat que vull conservar cada instant compartit com un tresor en els àlbums de la meva memòria.

I amb aquest esperit, impulsada per l'Esperit, he preparat les meditacions d'aquest trimestre, perquè en cada dia de lectura ens recordem que els nostres germans i les nostres germanes, a les que enyorem, s'han acostat al mateix passatge bíblic, per sentir en l'Esperit que Déu ens ensenya i ens uneix els uns a les altres.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)

c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank IBAN : **ES42 1491 0001 2820 2713 0323**

CULTES 3r trimestre 2020

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICACIÓ</i>	<i>DIACONIA</i>	<i>MÚSICA</i>	<i>butlletí</i>
5/7/2020	Marta López	confinament sanitari		Samuel
12/7/2020	Samuel Fabra	confinament sanitari		Alícia
19/7/2020	Marta López	confinament sanitari		Daniel
26/7/2020	Judit Pallàs	confinament sanitari		Rubèn
2/8/2020		confinament sanitari		Caroli
9/8/2020		confinament sanitari		Samuel
16/8/2020		confinament sanitari		Alícia
23/8/2020		confinament sanitari		Daniel
30/8/2020	Marta López	confinament sanitari		Rubèn
6/9/2020	Marta López	Pepita Sánchez Marta Huch	Robert	Caroli
13/9/2020	Marta López	Lluïsa Braña Anna Plantada	Elies	Samuel
22/9/2020	Marta López	Abel García Joan Salvador	Esther	Alícia
27/9/2020	Joel Cortés	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	David	Daniel

Dimecres 1 juliol Romans 8, 18-25

En mig de la foscor mantenim l'esperança, malgrat de vegades costa, malgrat en ocasions sembli que tot trontolla i que res podrà sostenir-se. Gemeguem amb la creació perquè arribi el dia de la salvació plena, on tot serà com hauria de ser, però mentre esperem seguim treballant per transformar la foscor que ens envolta, perquè esperança és creure, és veure allò que està per arribar i sortir a buscar-lo. Senyor, omple'ns de l'esperança que treballa per fer realitat la bondat del teu Regne.

Dijous 2 juliol Isaïes 43, 18-21

Quan la foscor ens envolta posem els ulls en llums del passat, en temps millors on ens semblava ser més felices i viure en pau; però la veu del Senyor ens crida perquè, en mig de l'obscuritat del patiment, del dolor i de la preocupació puguem veure una esclatxa de llum, una novetat de vida que ja arriba i que se'ns regalada com l'aigua fresca per l'assedegat. Senyor obre'ns els ulls a la teva presència consoladora, que fa de les nostres vides una cosa nova, fes-nos proclamar constantment la lloança al Déu que estima i no abandona.

Divendres 3 juliol Joan 10, 1-10

En mig d'un món amb massa soroll, on els crits d'uns i altres fan ensordir al més fort, hi ha una veu, una especial que ens crida pel nostre nom. Una veu dolça que en coneix, amb les nostres llums i les nostres ombres, i que no ens rebutja, sinó que ve a buscar-nos, a cadascú i cadascuna, per fer-nos un gran ramat, on l'amor i solidaritat que hem rebut es comparteix amb alegria. Aquesta veu, Jesús, ens dóna la llibertat de caminar al seu costat i travessar la porta d'una nova vida. Senyor, fes-nos sentir la teva veu a prop, volem escoltar la seva dolcesa i omple el cor i l'ànima de la teva llum.

Dissabte 4 juliol Hebreus 6, 13-20

El totpoderós, aquell per sobre de qui no hi ha ningú, aquell que és incomparable i del que no tenim mots per definir-lo, ell s'ha acostat a nosaltres amb una promesa de salvació. És cert que en mig de la nostra vida, massa vegades tot trontolla, però aferrats a aquesta promesa, fet per sí mateix, podrem enfrontar-nos al que ve i al que vindrà. La promesa és la nostra esperança, perquè no hi ha foscor ni situació que ens pugui separar d'ella, ni res la farà desaparèixer. Gràcies Déu nostre, perquè podem confiar en la teva paraula i trobar consol i força quan ens sembla que no podem més.

Diumenge 5 juliol Isaïes 8, 11-17

Fins i tot en mig de les dificultats, quan sembla que Déu amaga la seva mirada de nosaltres, som cridats a confiar en ell, perquè la memòria de la història de Déu amb la seva creació ens recorda que s'ha implicat amb nosaltres i no ens abandonarà mai. No és fàcil confiar sempre i quan vivim situacions difícils se'ns fa complicat, de vegades el mateix Déu se'ns fa pedra d'ensopec, perquè desitjàriem una resposta que no rebem. Però la promesa segueix amb nosaltres, malgrat les circumstàncies i malgrat les nostres pors. Senyor, volem confiar amb tu, perquè ets fidel i no et desdies de la teva bondat, ajuda'ns a no trontollar i a aprendre a esperar en tu.

Dilluns 6 juliol 1 Joan 5, 5-12

Posseir la vida eterna no és pas un passatge pel més enllà, ans al contrari, és una nova forma d'actuar i viure en la nostre realitat, perquè abraçats a l'esperança ens transformem aquí i ara en testimonis de Déu, com ho fou Jesús; testimonis que proclamen el seu amor i la seva misericòrdia constants, donades per gràcia. I per l'aigua i la sang en la que es barreja el naixement de tota vida, sabem que el Fill, sent humà com nosaltres, va poder viure sota la guia de l'Esperit i portar la benedicció de Déu a totes i tots. Senyor, ajuda'ns a saber ser benedicció, a portar-la i compartir-la sense mesura.

Dimarts 7 juliol Lluc 13, 18-21

El regne de Déu que portà Jesús no és un país amb fronteres, no és un estat amb estructures de poder; és, més aviat, quelcom que sembla petit i sense futur, una petita llavor, un petit tros de llevat, però que quan amara a la terra dels nostres cors va creixent, obrint-se a l'acollida, a l'amor i al perdó. El regne de Déu, gràcies a l'Esperit, creix en nosaltres transformant-nos en una cosa nova. Gràcies Senyor pel do del teu regne, ajuda'ns a cuidar-lo i amarar tot el que som i fem d'ell.

Dimecres 8 juliol 2 Pere 1, 1-8

El coneixement de Déu esdevé més que una intel·ligència intel·lectual, més que la capacitat de recitar unes conviccions o unes creences; el coneixement de Déu és un relació íntima amb ell que ens permet de transformar les nostres vides en el seu amor i misericòrdia, i per això tot allò que fem queda amarat d'ell i del seu caràcter. El coneixement del Senyor dona fruit de bondat en les nostres vides, perquè de bondat estan amarades totes les promeses de Déu. Senyor, fes-nos créixer en la fe i donar fruit de bondat allà on estiguem.

Dijous 9 juliol Mateu 9, 36 – 10, 8

Hem sigut enviats i enviades a portar llibertat als que viuen tancats i oprimits per xacres de tota mena, alliberar de càrregues i donar misericòrdia. El món necessita la saviesa de Déu i, per la seva misericòrdia, caminem escampant llavors de bondat arreu per on anem. No és una càrrega és un privilegi, perquè hem conegut l'amor de Déu i no podem amagar-lo, el portem a tot arreu on estem, a totes les que ens envolten. Senyor, que la llibertat que hem rebut de tu, sapiquem compartir-la i donar-la sense mesura.

Divendres 10 juliol Joan 14, 1-12

El misteri de Déu ha quedat revelat en el seu Fill, tot allò que no podíem abastar d'aquell que és totalment diferent a nosaltres, se'ns ha portat en llenguatge humà, perquè puguem comprendre quina és la mesura de l'amor de Déu, la seva justícia i la seva misericòrdia. Jesús és el camí al Pare, perquè ell la veritat del Déu que s'ha volgut donar a conèixer i la vida veritable que estima i és dóna sense mesura. Senyor, volem viure sense por, perquè en tu tenim el gran baluard que salva i acompanya en tot moment.

Dissabte 11 juliol Jeremies 9, 22-23

Massa vegades entenem l'amor i la justícia com quelcom contraposat, però en Déu esdevenen la mateixa essència del seu caràcter i les seves accions vers nosaltres, perquè la justícia del Senyor està amarada del seu amor i no esdevé càstig sinó misericòrdia i fidelitat vers la seva creació. En el coneixement del Senyor aprenem que l'amor és present en cadascuna de les seves accions i que en la seva justícia som capaços de treballar i lluitar per un món diferent, on les coses siguin com haurien de ser. Senyor, mostra'ns la teva bondat i el camí de la teva justícia per transformar-nos cada dia en el teu amor.

Diumenge 12 juliol Judes 20-21

La pregària és el camí de la fortalesa, no pas perquè en ella trobem una força màgica o una manera de controlar Déu, més aviat en la comunió amb l'Esperit Sant ens acostem al Déu viu que ens escolta i transforma les nostres preocupacions en una càrrega compartida, ell sempre està disposat per ser amb nosaltres i per això creixem en l'amor, perquè la seva companyia és bàlsam i força per enfrontar allò que hagi de venir. Senyor, ajuda'ns a pregar, a viure la teva comunió i a gaudir de la teva misericòrdia.

Dilluns 13 juliol Salm 23

Quan diem que el Senyor és el nostre pastor, proclamen la seva cura per nosaltres, en tots els moments de la nostra vida, en el prat verd i en la fosca vall. És cert que moltes vegades les nostres tristor i preocupacions no ens permeten de veure la seva companyia, però ell és amb nosaltres i quan recitem el salm ens fem conscients de que no ens abandona mai. Deixem amarar els nostres cors de la seva presència preciosa que és bàlsam i força per seguir caminant.

Dimarts 14 juliol 2 Corintis 5, 11-21

Reconciliats amb Déu! Aquesta afirmació de Pau esdevé un resum de la profunda gràcia de Déu, que per amor s'ha acostat a nosaltres per viure al nostre costat, per atorgar-nos el do de la seva companyia i la vivència del seu amor. En Jesús som una nova creació que viu amarada de la presència consoladora i redemptora del Senyor, i en ella aprenem que la justícia de Déu no és càstig, sinó salvació per a totes i tots. És per això que deixem enrere el que érem per deixar-nos transformar en les promeses i la novetat de Déu, que segueix creant bondat arreu.

Dimecres 15 juliol 1 Pere 1, 13-21

La nostra fe no és vana, la nostra esperança és ferma, i tot per la gràcia de Déu, que en el seu Fill ha omplert de noves oportunitats la nostra vida i tota la creació. En el camí del seguiment de Jesús hi ha millors i pitjors moments, no sempre tot és fàcil i de vegades sembla que no ens en sortirem, però el cert és que Déu és a favor nostre, d'ell hem tastat misericòrdia i amor, i per això podem aixecar-nos i seguir buscant la santedat de revestir-nos de Jesús, per portar arreu allò que hem rebut. La reverència a Déu no és pas una lloança banal, sinó una vida transformada en el seu amor.

Dijous 16 juliol 1 Tessalonicencs 5, 12-28

Som cridats a viure entre nosaltres d'una manera diferent, i a fer-ho també amb els altres. Tot el que Déu demana de nosaltres és transformar les nostres relacions, omplir-les de bondat, de preocupació per l'altre, omplir-les del caràcter de Jesús que va ensenyar-nos com s'estima i que és viure amb compromís amb el proïsme. I aquest camí no l'hem de fer sols, l'Esperit de Déu és amb nosaltres per ajudar-nos a trobar la veritable pau que transforma les nostres foscors en llum de nova vida. Senyor, acompanya'ns en el camí de ser amb els altres i ajuda'ns a estimar com tu ens has estimat.

Divendres 17 juliol Joan 14, 15-21

El do de l'Esperit Sant és la força en la que podem transformar les nostres vides, en ell tenim qui ens defensa de la foscor i qui ens mostra el que Déu vol: que l'amor regni en nosaltres. No hi ha cap altre manament que estimar i posar en pràctica el mateix amor que hem conegut en Déu. L'Esperit és constantment amb nosaltres, oferint-nos comunió amb el Pare i el Fill, en ell estem units a Déu i també a la resta de la creació, i aquests llaços són sempre amor i misericòrdia. Senyor, que el teu Esperit ens guii i sapiguem trobar en ell la teva força.

Dissabte 18 juliol Salm 113

La lloança a Déu esdevé el reconeixement de qui és ell, i de quina ha sigut la seva bondat. Quan mirem enrere veiem la mà del Senyor acompanyant les nostres vides i per això un càntic de gratitud brolla del nostre cor, perquè ell s'acosta a la nostra petitesa ple d'amor i de misericòrdia. No oblidem mai quantes coses ens ha donat el Senyor, no oblidem com ha estat al nostra costat quan més l'hem necessitat, i si no ha respost com volíem seguirem confiant, perquè sabem que la promesa no és concedir-nos el que demanem, sinó no deixar-nos mai de la mà. Gràcies Déu nostre per tot el que has fet per nosaltres.

Diumenge 19 juliol Joan 16, 23-33

No sempre és fàcil viure amb confiança, de vegades la vida se'ns torna difícil i complicada, fins i tot angoixant; però la promesa de Jesús és que ja res ho hem d'enfrontar sols, en l'amor de Déu hem siguts convidats a viure en la comunió de la trinitat i través de l'Esperit se'ns concedeix el bàlsam de la seva presència, que ens encoratja per seguir endavant. És cert que moltes vegades fallarem, però sempre tindrem l'oportunitat d'aixecar-nos i tornar a intentar-ho, perquè de Déu hem rebut misericòrdia i perdó.

Dilluns 20 juliol 1 Pere 2, 19-25

En els moments difícils és que demostrem que amara el nostre cor, l'apòstol ens insta a seguir les passes de Jesús, a revestir-nos del seu caràcter bondadós, ple d'amor pels altres. I no, no significa això que haguem de ser complaents amb la injustícia, ans al contrari, serà la nostra lluita per la justícia el que moltes vegades ens posarà en situacions complicades, però amb la força de l'Esperit les podrem enfrontar, com ho va fer Jesús, sense emmotllar-nos per por, ni deixar-nos conquerir, sinó portant arreu l'amor i la misericòrdia, que treballa i lluita pels desvalguts.

Dimarts 21 juliol Mateu 28, 16-20

Dia rere dia, en tots, en els bons i en els dolents, en els moment d'alegria i en els de tristor, Jesús sempre és amb nosaltres, acompanyant els nostres camins, encoratjant-nos en el nostre seguiment de les seves passes. No hem d'oblidar mai la promesa de la seva presència constant, perquè en ella trobem la força de seguir endavant, malgrat de vegades dubtem, el seu amor és tan gran que res, ni nosaltres mateixos, ens podrà separar d'ell. Senyor, que puguem viure sempre aquesta companyia que no ens deixa mai, per enfortir en ella les nostres vides.

Dimecres 22 juliol Hebreus 13, 7-16

La nostra força ve de la gràcia de Déu, que es vessada a les nostres vides constantment i sense mesura; per això deixem enrere les seguretats del món, la falsedat dels ritus, per abraçar la fe que surt fora dels murs per trobar la veritable bondat de Déu, que ens mou a fer el bé i a compartir el que tenim, el material i l'espiritual. Donem gràcies a Déu pel seu compromís amb nosaltres, que s'ha manifestat en l'abaixament del seu Fill que es feu homes per portar-nos la veritable humanitat.

Dijous 23 juliol Ezequiel 37, 24-27

El compliment de la promesa d'un pastor i un santuari en mig del poble es complí en Jesús, segurament de en la forma que el pensament humà ho hagués cregut millor, però la bondat de Déu es manifesta en el seu oferiment, que no s'imposa, que no conquereix per la força, sinó que dóna el seu amor i al seu fill perquè, amb llibertat, escollim acostar-nos a ell. Som el seu poble, més enllà d'etnicitats, som el seu ramat, més enllà de ritus; abraçar l'amor del bon pastor ens ha acostat a Déu i també ha transformat les relacions entre nosaltres, perquè som el seu poble.

Divendres 24 juliol 1 Pere 4, 12-16

Quan ens assenyalen per estimar, per acollir sense condicions, per portar llibertat de càrregues, per tenir una veu profètica contra la injustícia, quan tot això succeeix diu Pere que hem d'estar contents, perquè això significa que estem seguint l'exemple de Jesús, estem seguint les seves passes per portar el regne. No ens avergonyim de donar amor i misericòrdia, no tinguem por si ens critiquen per portar la bondat de Déu arreu i a tothom, estiguem feliços de complir amb el manament de Déu d'estimar i compartir amor.

Dissabte 25 juliol 1 Joan 3, 1-3

Som fills de Déu! Som filles de Déu! En l'adopció divina trobem la manifestació perfecta del seu amor, perquè més enllà de les nostres faltes i les nostres errades, el Senyor s'acosta amb dolcesa a nosaltres, com una mare comprensiva, com un pare bondadós. Aquesta adopció no la pot trencar res, ni tan sols nosaltres, ella és eterna i és l'esperança d'un camí de comunió que ens porta passa a passa més a prop de Déu i de la seva voluntat de justícia per aquest món.

Diumenge 26 juliol Hebreus 3, 1-6

En Jesús s'ha construït la casa de Déu, una on totes i tots som benvinguts i on, amb esforç, intentem de mostrar l'amor de Déu entre nosaltres, perquè som cridats a aquesta vocació que busca la fraternitat i la sororitat de ser els uns als costats de les altres, i units caminar i ajudar a seguir construint un espai alternatiu a la maldat que ens envolta. No som és dignes unes o altres, en realitat estem units en un amor que se'ns atorga per gràcia i en el qual aprenem a estimar-nos i a donar honor i dignitat a tothom.

Dilluns 27 juliol Salm 42

L'esperança es manifesta en els moments difícils, és aleshores quan amb sinceritat aixequem la nostra queixa a Déu, perquè sabem que ell l'acull sense retrets. És meravellós pensar que el Senyor ens permet acostar-nos a ell, cara a cara, sense amagar allò que ens succeeix o allò que sentim. Déu no vol la falsedat de les nostres paraules, vol que, amb confiança, ens acostem a ell amb tot el que tenim al cor, perquè és llavors que ell pot transformar el nostre torbament en una nova lloança.

Dimarts 28 juliol Mateu 6, 24-34

La crida a la confiança és de vegades difícil d'escollar, perquè hi ha moments complicats a la vida que poden fer trontollar tot allò que, en mig de la felicitat, proclamàvem com a cert. Però Jesús ens insta a no deixar-nos angoixar per les dificultats, a confiar en Déu. També és aquesta una crida pels que no tenen preocupacions, perquè estiguem amatents a les necessitats dels que ens envolten, perquè quan donem de cor i compartim amb alegria som instruments del Regne de Déu. Que el Senyor ens ompli de generositat i bondat vers als altres.

Dimecres 29 juliol Hebreus 11, 1-10

La fe es demostra caminant, l'esperança es troba si anem cap a ella. L'espiritualitat cristiana ens insta a l'activisme, a no aturar-nos esperant que ens arribi allò que desitgem, sinó que sortim a buscar-lo, acompanyats sempre de la presència divina, que ens ajuda en el camí cap allò que esperem, mantenint la nostra fe i el seu amor constant per nosaltres. Caminar amb el Senyor és un gran privilegi, que ens ha d'omplir de forces per seguir endavant, amb coratge i fe.

Dijous 30 juliol Isaïes 32, 15-20

La bondat del Senyor es manifesta en el seu Esperit, que ens acompanya cada dia, en ell trobem la veritable pau, que busca la justícia i que s'amara de la tranquil·litat de saber que Déu mai no ens abandona. L'Esperit planta un jardí en la nostra ànima, que es rega amb la bondat de Déu i que floreix en l'exemple de Jesús, que ens ensenyà que la pau no és l'absència de conflicte, sinó el do d'una vida d'harmonia entre nosaltres i amb la natura, una vida que hem de compartir per fer-la florir arreu.

Divendres 31 juliol Joan 20, 19-23

La pau és un do, un regal que se'ns atorga en la resurrecció de Jesús, perquè aquesta ha omplert de sentit la nostra esperança i en ella renovem les nostres forces per seguir caminant cap una nova forma de viure entre nosaltres i amb el altres. Aquesta pau la vivim gràcies a la comunió amb l'Esperit, ell ens la manifesta i ens ajuda a trobar-la, fins i tot quan sembla que tot trontolla al nostre voltant. L'amor de Déu s'ha manifestat en que ens ha donat pau amb ell, i per tant nosaltres també aprenem a donar-la als que ens envolten.

Dissabte 1 agost Isaïes 59, 15-21

La promesa de salvació persisteix per sempre, de generació en generació, en ella confiem per enfrontar-nos a tot el que la vida ens porta, perquè l'enemic massa vegades no és físic, és més aviat una maldat que se'ns enfronta en forma de malaltia i patiment, de por i rebuig; però en Déu hem de posar la nostra confiança, en ell tenim la salvació promesa que ens encoratja per enfrontar-nos a allò que pot venir.

Diumenge 2 agost Isaïes 60, 18-20

Déu ens atorga la seva llum, que fa fugir les nostres foscs i omple la nostra por de coratge i valentia. En la seva paraula trobem el camí de la fe, que confia i s'acosta amb sinceritat al Déu que és salvació nostre. En ell hi ha la vida veritable, la que es viu des de l'instant que ens adonem que mai no ens abandona. Ell aixeca les nostres defenses per poder-nos enfrontar als mals moments. La seva presència fa fora tot dubte perquè en la seva llum gaudim de la seva presència consoladora.

Dilluns 3 agost Joel 3, 1-5

L'Esperit de Déu és un do donat per a totes i tots, no importa la nostra edat, ni la nostra condició social, la bondat del Senyor ens ha fet a totes i tots igual davant d'ell i el do de la seva salvació es vessa sense mesura sobre tota la creació. La seva presència consoladora, la força i la valentia, la seva saviesa, tot ens ha estat donat per gràcia. L'Esperit és l'alè de vida que transforma i ofereix noves oportunitats, en ell ens renovem constantment, gràcia a Jesús que obrir les portes del cel perquè, a través de l'Esperit, puguem viure amb la comunitat trinitària de l'amor.

Dimarts 4 agost Romans 1, 1-7

Som cridats i cridades, hem sigut escollits per Déu per dur al món un missatge de reconciliació i amor, per portar misericòrdia i perdó, la mateixa gràcia que hem rebut hem de compartir, la mateixa pau que hem trobat hem d'oferir. Som sants, apartats per Déu per establir una nova manera de fer i de ser, on el pròisme és tothom i a totes estímem igual que a nosaltres mateixos. En l'exemple de Jesús construïm les nostres vides per ser com ell, en mig d'un món que necessita la redempció.

Dimecres 5 agost 2 Timoteu 2, 8-13

La fidelitat de Déu és el que manté ferma la nostra fe, perquè sabem que si fallem ell ens atorga el perdó, si errem les nostres decisions ell ens omple de benevolència. Per això, dia a dia, ens seguim esforçant en seguir el camí de l'evangeli, la bona nova que ens explica que Déu s'ha acostat a nosaltres ple d'amor i de gràcia, en aquesta esperança, complida en Jesús, ens renovem per transformar-nos en la imatge d'aquell que ens estimà fins a l'extrem.

Dijous **6** **agost** 1 Joan 2, 7-10

Tota la paraula de Déu, antiga com la creació, dita una vegada i un altre a la humanitat, es converteix en un nou mot en Jesús, perquè en ell Déu ha manifestat allò que era insondable per nosaltres, en ell Déu ha dit gràcia, misericòrdia i pau per totes i tots. La paraula de Déu s'ha fet llum en Jesús, perquè en ell Déu ha explicat el sentit de la creació i la bondat que en ella vol fer present. Quan estimem ens omplim d'aquesta paraula nova, que és antiga, però que ara podem entendre d'una nova manera.

Divendres **7** **agost** Joan 3, 14-21

Acostem-nos a la llum de Jesús, que il·lumina les nostres vides per omplir-nos del seu amor, que fa fugir les nostres foscor per transformar-nos en ell. L'amor de Déu s'ha manifestat en el Fill, un amor que és per totes i tots, però que s'imposa, sinó que s'ofereix. Si hem conegut aquest amor no ens oblidem de cultivar-lo, de cuidar-lo, recordem constantment com ell és amb nosaltres per ser nosaltres com ell amb els altres. Oblidem la foscor i omplim-nos de la llum de Déu.

Dissabte **8** **agost** Salm 118

En mig de l'angoixa, del patiment, de la por, es manifesta l'amor del Senyor, que ens ofereix consol i salvació. No hi ha res que faci trontollar aquest amor, per això podem dipositar tota la nostra confiança en Déu, perquè si no ens treu el perill sabem que mai ens abandonarà en ell, seguirà ferm al nostre costat, donant-nos les forces que necessitem i el coratge d'enfrontar-nos al que hagi de ser. I tot perquè ens estima i quan estimes no abandones ningú en l'angoixa, sinó que et fas present amb el consol i l'abraçada de l'amor.

Diumenge **9** **agost** Romans 15, 7-13

L'acollida significa obrir les portes del nostre cor als altres, estimar de la mateixa forma que hem sigut estimats i donar com hem rebut. Totes i tots som acollits en Déu per Crist, ell ha obert la salvació a tota la creació, perquè en aquesta esperança i amb la força de l'Esperit siguem capaços de créixer en fe, omplint-la de l'alegria i el goig de saber que vivim en pau amb Déu, i que això ens dona la capacitat de viure amb pau amb les altres i amb la creació.

Dilluns **10** **agost** Joan 12, 23-36

La llum de Déu s'ha manifestat en Jesús i en la seva glorificació que, en absolut, és com nosaltres haguéssim pensat. La seva glòria esdevé en una creu, perquè ella demostra que no es va fer enrere del Pare que coneixia i al que va predicar amb les seves paraules i les seves accions. Jesús no es va fer enrere, davant l'amenaça de la mort va mantenir-se fidel, i en aquesta fidelitat se'ns ha atorgat la salvació. Deixem-nos envair per aquesta llum que no renuncia, ni per por ni per cansament, a la gràcia que Déu ens ha manifestat.

Dimarts **11** **agost** 1 Corintis 10, 16-17

La comunió amb Crist ens uneix els uns a les altres, no és un amor humà, ni una complaença mútua, tenim la capacitat de ser un sol cos perquè totes i tots hem estat acollits en Déu per nostre senyor Jesucrist. És per això que, malgrat les nostres diferències, malgrat que de vegades hi hagi entre nosaltres problemes o conflictes, sempre, i en tot moment, podem retornar a l'amor que ens uneix, a l'Esperit que ens manté com un poble. Donem gràcies a Déu per totes les nostres germanes i els nostres germans, perquè som una gran família que tot ho pot superar.

Dimecres **12** **agost** Colossencs 2, 6-15

La llibertat que hem rebut en el Crist és meravellosa, perquè en ella podem ser un nou nosaltres, noves persones unides en el seu amor, que compartim la fe i l'acció de gràcies. Jesús ha vençut tots els poders, l'esclavitud ha estat abolida i no hi ha res que ens lligui, més enllà de l'amor que hem de compartir entre nosaltres i amb tota la creació. Per això ens sabem vencedors, no de las batalles sinó de l'amor, que ofereix la mà als enemics i abraçar les foscs per omplir-les de llum.

Dijous **13** **agost** Isaïes 46, 3-5.9

La fidelitat de Déu és per sempre, durant tota la nostra vida ell seguirà amb nosaltres, enfortint-nos en les dificultats, consolant-nos en les llàgrimes i abraçant les nostres alegries, com ho fa un pare i una mare bondadosa. No hi ha ningú comparable amb el nostre Déu, i malgrat la nostra petitesa ell a promès la seva presència constant en les nostres circumstàncies, en ell sentim la cura de l'amor veritable que no trontolla mai.

Divendres 14 agost Joan 6, 47-51

Jesús és l'aliment que renova la vida veritable, la que es construeix en comunió amb Déu i que ens permet de veure quin és el sentit últim de tot: estimar i compartir. Quan en comunió partim el pa, els uns al costat de les altres, quan unim les nostres mans per fer-ho i una pregària ens acompanya de tornada a casa, fem manifest que en l'amor de Jesús hem sigut adoptat i incorporats a la vida de Déu, que es fa present en una vida en comunió amb ell i entre nosaltres.

Dissabte 15 agost Jeremies 1, 4-8

De vegades m'aclapara pensar que Déu em coneix perfectament, des de sempre la seva mirada ha estat sobre mi i penso que hi ha moltes coses que m'hagués agradat amagar-li, perquè hi ha moltes coses de les que hem peneixo. Però la paraula del Senyor explica que no hi ha res que ell no hagi perdonat, que no hi ha res en mi sobre el que la seva gràcia no hagi estat vessada. Per això, malgrat jo mateixa, camino amb confiança el camí de la vida, intentant ser cada dia una mica millor, per respondre amb bondat a tot el que Senyor m'ha donat.

Diumenge 16 agost Èxode 14, 5-31

Creuar el mar significa obrir-nos a la oportunitat d'una nova vida, deixant enrere l'esclavitud i l'opressió per a construir quelcom nou, una nova societat on regni la fraternitat i la dignitat per a totes i tots. La salvació del Senyor no és pas quelcom que sigui, únicament, pel nostre cor o la nostra ànima, la seva salvació és l'impuls per emprendre el camí de construir coses noves, un nou món on totes i tots puguem viure en pau els uns al costat de les altres.

Dilluns 17 agost Mateu 4, 1-11

La temptació és quelcom que esdevé en la vida de tot ésser humà, es presenta amb els raonaments de la lògica, però el que vol aconseguir de nosaltres és que renunciem a allò que és veritable, al propi Déu. En la temptació de Jesús trobem al Déu que s'ha fet ésser humà i que, despulat de tot el seu poder, ha hagut de viure com qual-sevol ésser humà; per això, impulsats pel seu mateix Esperit sabem que amb la seva força i la seva ajuda podrem fer front a tot el que ens succeeixi. El Senyor no solament ens dona exemple, sinó que ens atorga la seva victòria perquè fent-la nostra siguem capaços de transformar-nos.

Dimarts 18 agost 1 Pere 5, 1-4

El sacerdoci universal ens insta a totes i tots a cuidar els uns de les altres, el Senyor ha omplert les nostres vides de la benedicció de germans i germanes que, en tot tipus de moment, ha estat al nostre costat, recolzant-nos i instruint-nos. Donem a Déu gràcies per elles i ells, per el gran do de ser una gran família que viu la dolcesa de compartir l'amor de Déu. Que en l'Esperit el Senyor ens atorgui la saviesa de trobar paraules de força i consol per a totes i tots els que ens envolten.

Dimecres 19 agost 1 Pere 5, 6-11

En Déu podem descarregar totes les nostres preocupacions, en ell trobem la força i el consol, però també amb els germans i les germanes que ens envolten, escoltant-los amb humilitat, perquè el Senyor ofereix i actua en totes les vides i podem aprendre del que d'altres ens poden dir. Donem gràcies a Déu perquè omple les nostres vides de benedicció per poder fer front a tot el que succeeixi. En ell podem créixer cada dia, enfortint-nos en la seva paraula que amb saviesa instrueix les nostres vides.

Dijous 20 agost Filipencs 2, 1-11

Fer-se semblant a Jesús és seguir el seu camí d'humilitat i de valentia, seguir les seves passes d'amor i de misericòrdia. Ell es donar per nosaltres sense retrets i sense mesura, el seu amor va moure totes les seves accions i paraules, i en ell va triomfar per sobre de la mort. No hi ha res que Jesús no patí, com nosaltres patim, no hi ha res que li sigui amagat del que significa ser ésser humà, per això en la seva comprensió ens podem transformar a la seva imatge, tenint els mateixos sentiments que ell.

Divendres 21 agost Mateu 10, 26-33

No sempre és senzill mantenir una confiança plena, perquè massa vegades la vida fa trontollar fins i tot allò que creiem més ferm. Per això la paraula de Jesús vol portar-nos el consol de saber que, malgrat el que succeeixi al nostre voltant, Déu no ens abandona mai, ell és sempre amb nosaltres, plorant les nostres llàgrimes, i també compartint el nostre patiments. Créixer en fe és també fer créixer aquesta confiança, perquè sabem que la fidelitat del Senyor per nosaltres mai no canvia.

Dissabte 22 agost Isaïes 40, 27-31

El mateix Déu creador de tot l'univers, aquell que no podem acabar de comprendre en la seva grandesa, és ell qui ens sosté, qui ens aixeca, qui renova les nostres forces, quan pensem que ja no ens queden més. És cert que de vegades dubtem de nosaltres mateixes, veiem la pujada que tenim per davant i creiem que no ho aconseguirem, però el Senyor és a favor nostre, ell escolta la nostra suplica i es fa present quan més ho necessitem, renovant la nostra confiança i fent-los alçar el vol per assolir les nostres metes.

Diumenge 23 agost Joan 10, 14-18

Escoltar la veu de Jesús vol dir creure en la seva paraula, fer-la nostra, omplir el nostre cor i la nostra vida de l'esperança, l'amor i la bondat que en ell hem trobat. Com a pastor nostre ens ha marcat el camí de la nostra vida, una camí de donació pels altres, mogut per la misericòrdia i la gràcia de Déu, que ve a rescatar-nos de les nostres foscors i les dificultats amb les que ens puguem trobar. Escoltem Jesús i donem tot allò que hem rebut d'ell.

Dilluns 24 agost Mateu 3, 1-11

Preparar el camí del Senyor, aquesta fou la tasca de Joan Baptista, però també és la nostra, perquè Jesús està per tornar. Reclamar justícia, cridar pels que ja no tenen veu, acostar a totes i tots els que ens envolten el Regne de Déu, aquesta és la proclamació de les nostres vides, que no es conformen amb legalismes religiosos sinó que busquen la veritable espiritualitat que transformar els cor i les ments perquè tothom pugui veure i trobar a Déu.

Dimarts 25 agost Joan 1, 14-18

El cant de la Paraula de Déu ens parla d'un Jesús implicat plenament amb la creació, mogut per amor i misericòrdia que va venir a mostrar-nos la gràcia de Déu. La veu dels homes, massa vegades, s'ha utilitzat per tergiversar Déu i aleshores controlar a altres éssers humans i, alhora, malbaratar el planeta, però en Jesús trobem el veritable mot pronunciat per Déu, en ell coneixem al veritable Pare que es manté fidel a la seva promesa de benedicció per la creació. Allò dit en Jesús és la veritat de Déu, a la que ens aferrem i en la que dipositem la nostra confiança.

Dimecres 26 agost Romans 10, 5-10

Si el nostre pensament no podia acollir a Déu, si el nostre cor no podia acabar d'entendre'l en Jesús s'ha donat a conèixer, perquè ell ha volgut ser a prop nostre. Mai no ha estat lluny Déu de la seva creació, ni el seu amor ha estat amagat de nosaltres, però el cert és que moltes vegades no l'hem pogut veure, per això se'ns insta a mirar Jesús, a veure en ell tot el que Déu ens ha volgut explicar, i així abraçar la seva salvació i la seva justícia que ha esdevingut nova oportunitat per totes i tots.

Dijous 27 agost 1 Corintis 1, 26-31

La nostra feblesa no és un problema per Déu, les nostres limitacions no són un impediment perquè ens acostem a ell i rebem la seva benedicció i la seva crida, perquè el Senyor mira la nostra petitesa i l'estima, i vol solament la bondat del cor disposat a fer el que calgui. Al nostre voltant potser no hi ha ningú important als ulls del món, però cadascun i cadascuna de nosaltres som especials per Déu, ens estima sent com són i per això donem gràcies i abracem la seva benvolença.

Divendres 28 agost Mateu 10, 37-42

Jesús en crida a no oblidar mai que el seu compromís amb nosaltres és per sempre, per això, malgrat les dificultats que puguem trobar, ens anima a mantenir-nos fidels a ell, sense renunciar mai, ni per cap raó, a allò que hem trobat, el seu amor, la seva bondat i la seva misericòrdia, i tot això que d'ell hem rebut ho hem de compartir, perquè igual que hem sigut acollits en la comunitat trinitària de l'amor, aquest regal ens ha d'impulsar a ser acollidors amb totes i tots els que ens envolten.

Dissabte 29 Agost Mateu 16, 13-20

El nostre testimoni no poden ser paraules buides, que diuen però no fan, que manifesten però no proclamen. La confessió és una crida a l'acció i a posar en les nostres accions la veritat que hem conegut. Quan diem que Jesús és el Messies reconeixem la seva sobirania i la seva grandesa, i també el seu amor vers la creació i la humanitat, i per això quan manifestem amb les nostres paraules el que creiem també hem d'impregnar tot el que fem d'aquesta creença, donant el mateix amor que hem rebut.

Diumenge 30 agost Efeſis 1, 15-23

Quan preguem els uns per les altres, igual que Pau li diu als efeſis, ens comprometem entre nosaltres, perquè fem nostres les càrregues dels altres; quan demanem a Déu que els ompli de coneixement, alhora, ens omplim nosaltres del Déu que es dona i s'ofereix. Per això la pregària és un camí d'anada i tornada on ens donem però també rebem. El coneixement del Senyor es fa en el camí de la comunió que ens acosta cada dia a Déu i als que ens envolten.

Dilluns 31 agost 1 Joan 1, 5-7

Caminar en la llum significa, sobretot, revestir-nos de la voluntat divina, que es resumeix en estimar-lo a ell i als nostres proïsmes, per això la comunió que tenim les unes amb les altres esdevé una manifestació d'aquesta llum amb la que ens ha omplert el Senyor, una llum que fa fugir l'egoisme, la immobilitat de les nostres raons. La llum de Déu és una abraçada que ens omple de calidesa i que ens permet vèncer la foscor i revestir-nos del caràcter del seu fill.

Dimarts 1 setembre Fets 10, 1-35

De vegades necessitem una clara senyal del cel per canviar allò que tenim arrelat a les nostres vides; malgrat ara ens sembli absurda la situació de Pere amb els gentils, aquest va ser un dels grans problemes del primer cristianisme, que volia mantenir com impur allò que Déu havia fet pur. Davant la història de Pere i Corneli ens hem de preguntar si encara veiem impureses on no les hi ha, si encara hem d'adonar-nos de quantes coses rebutgem que Déu ha abraçat amb el seu amor. Que el Senyor ens obri els ulls.

Dimecres 2 setembre Joan 21, 15-19

Estimar al Senyor significa cuidar dels altres, com diu Mateu, als més petits. Perquè l'amor del Senyor, que se'ns ha donat com un regal, ha de moure el nostre interior per poder estimar com ell ens estima. De vegades les converses amb Jesús són estranyes, però en elles aprenem que el camí del seguiment no és un altre que el d'adonar-nos de quan gran és el seu amor i compartir-lo, sense mesura, sense retrets. Seguir és estimar.

Dijous **3 setembre** Efesis 5, 15-20

El seny i la saviesa són dons de l'Esperit, en el coneixement del Senyor anem, dia a dia, adquirint aquestes virtuts tan necessàries per les nostres vides i pel nostre món. Perquè, a la fi, de temps difícils sempre hi ha hagut, i en seguirà havent i omplerts de l'Esperit, construint la comunitat del poble de Déu, és que hem de poder veure el nostre món i saber quin a de ser el nostre paper en mig de les necessitats. Preguem al Senyor perquè ell ens ensenyi què vol de nosaltres i ens doni les forces per dur-ho a terme.

Divendres **4 setembre** Mateu 11, 25-30

Per veure a Jesús com a Fill de Déu no se'ns demana saviesa humana, sinó discerniment de l'Esperit, solament aquelles que miren amb ulls d'infant poden arribar a copsar la grandesa de l'amor de Déu i, aleshores, descansar en ell. És aquella confiança que neix de l'infant quan veu l'adult que el cuida i el guarda, i amb obediència segueix els seus consells, sense voler imposar la seva pròpia opinió. Que Déu ens doni ulls d'infant per veure'l en tot el seu amor.

Dissabte **5 setembre** Gènesi 2, 5-9

La segona història de la creació ens ofereix detalls que no hi són en el primer relat, cap de les dues són històries científiques, és l'intent humà d'explicar quelcom que no pot comprendre però que conté la veritat d'una especial relació entre Déu i la seva creació, entre Déu i els éssers humans, fets, tots i totes, de l'alè diví, de l'Esperit de vida que ens crida a l'existència. Ser capaços de veure aquest alè diví en totes i tots ens ha de moure per voler construir una fraternitat humana, que deixi enrere el que ens separa per obrir-nos a la pau i la vida digna per a totes i tots.

Diumenge **6 setembre** Fets 8, 1-8

El manament de Jesús havia sigut portar el seu evangeli des de Jerusalem fins a la fi de la terra, però apòstols i demés seguidors seguien tancats a la ciutat santa, solament la calamitat de la persecució els va fer sortir de les seves portes per arribar, primer, fins a Samaria i al final del llibre fins a Roma. Déu aprofita totes les oportunitats per escampar la seva crida de reconciliació amb la humanitat, estiguem atents i no ens tanquem dins les nostres portes, portem allà on ens ha tocat viure el missatge d'amor i redempció realitzat en Jesús.

Dilluns **7 setembre** 2 Timoteu 2, 1-7

El coneixement del Senyor esdevé una tasca comunitària, perquè en totes les vides dels seguidors i seguidores de Jesús hi ha la vivència, en primera persona, de la seva bondat i la seva presència al nostre costat. Per això, compartir comunitàriament la nostra experiència de Déu ens enriqueix els uns a les altres, i ens atorga el miracle de veure'ns compartint les nostres alegries i els nostres patiments. Que el Senyor ens faci escoltar la seva paraula a través del que tenim a prop, a través de les grans benediccions que són les experiències dels altres.

Dimarts **8 setembre** Salm 38

El gemec del salmista és el crit de la desesperació, però no de la desesperança, la confiança en que el Senyor respondrà a la seva súplica bull en mig de les llàgrimes i el patiment. Quan tot el que ens envolta trontolla hem de fer memòria de la nostra història amb Déu, de com, quan el creiem lluny, en realitat era al nostre costat, donant-nos les forces que necessitàvem. No defallim en la prova, busquem la presència del Senyor, en el seu Esperit vol oferir-nos consol i valentia per encarar el que hagi de venir.

Dimecres **9 setembre** Jeremies 3, 12

Quantes vegades no ens hem sentit lluny de Déu! Quantes hem fugit de la seva presència, potser per remordiments, potser perquè no havia respost com nosaltres volíem. Però el Senyor segueix cridant: torna a mi, perquè jo sóc amor i compassió. Déu ens vol al seu costat per viure en aquesta realitat massa vegades tan complicada, ell ens crida, totes les vegades que faci falta, i amb paciència ens espera, per oferir-nos la seva companyia en tot moment.

Dijous **10 setembre** Isaïes 40, 6-8

Les promeses del Senyor són per sempre, la nostra glòria o la nostra fama, allò que avui som i que demà potser ja no serem, tot és efímer, fins i tot la nostra vida, però la paraula pronunciada per Déu és per sempre i per a totes les generacions. Hem heretat de les nostres mares i pares una promesa de vida que també deixarem als nostres fills i filles. Poden assecar-se totes les flors dels jardins, pot morir tota l'herba dels camps, poden passar generacions i generacions, i l'amor de Déu per nosaltres, per la seva creació, no minvarà mai.

Divendres 11 setembre Mateu 13, 1-9

La paraula del Senyor de vegades arrela d'una manera i de vegades d'altra, i no, no parlem de diferents persones, potser solament parlem de diferents moments de nosaltres mateixos, perquè de vegades estem més preparats per rebre-la, però d'altres es fa fonedissa de seguida. Però Déu segueix semblant en nosaltres les seves llavors cada dia, sense aturar-se ni cansar-se de ser al nostre costat, cridant-nos constantment a compartir amb ell la vida.

Dissabte 12 setembre Jeremies 31, 31-34

En Jesús Déu ens ha ofert una nova aliança que mai es podrà trencar, perquè la fidelitat no depèn de nosaltres, sinó del compliment que en Jesús va esdevenir redempció per a tota la humanitat. Portem al cor la presència de Déu, en el seu Esperit som instruïts cada dia, per aprendre quina és la seva gran bondat i la fermesa del seu amor per nosaltres. Un nou pacte, en la sang de Jesús, vessada per la injustícia però vindicada per Déu.

Diumenge 13 setembre Isaïes 51, 4-12

L'esperança de la intervenció divina envaeix les paraules del profeta, perquè confia en les promeses del Senyor. La justícia i la salvació arribaran i tot canviarà aleshores, totes les tristors es convertiran en goig i la felicitat tornarà a regna al poble. Massa vegades és difícil esperar la salvació, de vegades no ens queden forces per fer-ho, però no defallim, perquè Déu vol complir la seva paraula! No ens dormim i estiguem atents, perquè el Senyor vol renovar les nostres vides.

Dilluns 14 setembre Hebreus 12, 18-24

En Jesús hem conegut un Pare molt diferent a com massa vegades l'havien copsat els éssers humans, el trons i el foc, han mutat en tendresa i dolcesa, l'esglai en confiança i la por en agraïment. Gràcies a Jesús hem conegut veritablement com era Déu, i per això amb agraïment ens acostem avui al Pare amorós que se'ns ofereix com consol i força, misericòrdia i gràcia constantment.

Dimarts 15 setembre Romans 8, 1-11

Alliberats del pecat i de la mort podem enfrontar la vida d'un altre manera, guiats per l'Esperit del Senyor, que ens empeny a tota bona obra, que ens satisfà en totes les nostres necessitats i que sempre és amb nosaltres. L'alliberament és un nou camí de vida, on la por ja no pot regnar, on la fortalesa se'ns atorga com una gràcia, i malgrat massa vegades no som capaços de viure plenament tots aquests dons, per la gràcia de Déu, sabem que ell segueix amb nosaltres, manifestant-se en les petites coses de la nostra vida.

Dimecres 16 setembre Salm 51

El penediment es fa des de la valentia de reconèixer els nostres errors, malgrat moltes vegades ens costa, obrir el nostre cor al Senyor ens ofereix un bàlsam reconfortant, que guareix les nostres ferides i ens ofereix l'oportunitat de tornar-ho a intentar. No vol el Senyor la falsedat del ritus, sinó la sinceritat d'un cor penedit que s'ofereix ell mateix i a tot el que sent com ofrena al Senyor. Des d'aquí Déu ens aixeca, amb la seva misericòrdia i el seu amor, per sostenir-nos altre vegada en peu.

Dijous 17 setembre Gàlates 3, 23-29

Totes i tots som fills i filles de Déu, per la fe ens hem unit en una gran família que no fa distinció de persones, que no les classifica ni pel color de la seva pell, ni pel seu estat social o pel seu gènere, la unitat que podem gaudir és un do de Déu, que per la fe ens ofereix el poder estimar a tothom i gaudir de la comunitat divina, els uns al costat de les altres. Deixem enrere el que érem i pensàvem i abracem amb felicitat i joia la nova comunitat a la que per gràcia hem estat inclosos.

Divendres 18 setembre Mateu 13, 24-30

La paraula de Déu ens adverteix que no som cridats a jutjar ningú, massa vegades l'ésser humà tendeix a separar les persones entre bones i dolentes, aptes o ineptes, però Jesús ens adverteix que això no ho hem de fer. En primer lloc perquè no és tasca nostra, però a més perquè en aquesta vida totes i tots de vegades som jou i de vegades blat, i si Déu ens acull amb benvolença i paciència també ho haurem de fer nosaltres amb els que ens envolten
Dissabte, 19 de setembre

Dissabte 19 setembre Lamentacions 3, 22-24

Malgrat tot el que ens envolta es pot enfonsar, malgrat és cert que de vegades passarem mals moments i preocupacions, i de vegades la tristesa serà l'únic que pugui néixer del nostre cor, sabem, perquè la memòria de la nostra vida amb Déu ens ho recorda, sabem que ell renova cada dia la seva misericòrdia. Ell és fidel i aquesta fidelitat ens garanteix que la bondat del Senyor sempre serà amb nosaltres. El seu amor ens sosté i en ell confiem.

Diumenge 20 setembre LLuc 4, 14-30

A la sinagoga de Nazaret Jesús troba el rebuig d'un poble que quan acaba d'entendre les seves paraules entén tota la implicació que tenen. Malgrat havien estat entusiastes amb la lectura del passatge d'Isaïes, quan Jesús els hi explica que el Senyor actua més enllà de la seva comprensió ètnica del poble de Déu, ells no poden acceptar-lo. Ara, potser, no ens guiem per etnicitats, però d'alguna manera seguim classifiquen les persones, entre pures i impures, dignes o indignes i escollides o rebutjades, però la gràcia de Déu i el seu amor és per a totes i tots, sense cap mena de distinció.

Dilluns 21 setembre Salm 8

El jardí de la creació és l'estatge que Déu ha preparat per nosaltres, boscos, valls, platges, el cant dels ocells i la rialla de la natura, tot se'ns ha donat per gaudir de la bellesa i la pau de la creació. Per això, perquè aquest és un regal de Déu, l'hem de cuidar i preocupar-nos per la nostra terra. Qui rep un regal no el malbarata, perquè sap que se'l dóna amb amor, per això ens hem de fer un compromís ferm amb la justícia climàtica i aprendre a viure sostenible.

Dimarts 22 setembre Jaume 1, 21-25

Posar en pràctica la Paraula de Déu és esforçar-nos en seguir Jesús, el mot d'amor pronunciat pel nostre Déu. És fàcil aprendre les paraules de memòria, és senzill escoltar-les setmana rere setmana, però el que hem de fer és gravar-les al nostre cor, que en el nostre parlar i en el nostre actuar destil·lem tot allò que hem sentit i hem après. Que el Senyor és ompli d'un aprenentatge actiu que quan diu amor estima, i quan diu pau ofereix reconciliació.

Dimecres 23 setembre Romans 8, 31-39

Res, absolutament res, ens pot separar de l'amor de Déu, cap poder, cap situació, res del que hi ha fora nostre, ni del que hi ha dins, perquè si fugís-sim de Déu, si d'ell reneguéssim malgrat tot el seu amor seguiria amb nosaltres. L'amor de Déu no és condicional, no esdevé en unes situacions sí i en unes altres no, ell és lleial a la seva essència que esdevé per nosaltres, en tot moment, gràcia i misericòrdia. Per això podem confiar en ell, perquè la seva fidelitat es manté per l'amor que ens té.

Dijous 24 setembre 2 Corintis 4, 7-15

Malgrat en les nostres circumstàncies, ara per ara, no patim persecució per ser cristians i cristianes, hi ha molts i moltes que viuen l'opressió per ser seguidors de Jesús, a ells posem davant de Déu, perquè amb fotalessa els sostingui i a per nosaltres li demanem el coratge de no abandonar-los, de no renunciar a la denúncia perquè la llibertat que Déu a atorgat a totes i tots de viure segons les nostres conviccions arribi també a tots els que, en un cantó o un altre, pateixen persecució.

Divendres 25 setembre Mateu 13, 44-46

El regne de Déu és un tresors, ens diuen la paràboles de Jesús que és tan preciós que tot es donaria per retenir-lo, per tenir-lo; però en realitat, aquesta ha arribat a nosaltres com un do de Déu, el regal d'una possibilitat que podem posar en pràctica en el nostre món, fent-lo florir en justícia i pau per a totes i tots. Gaudim d'aquest regne donat per gràcia i treballem en ell i per ell, per fer-lo arribar arreu on estem i ens movem. Que tothom el pugui veure entre nosaltres, en el nostre tracte els uns amb les altres i en l'amor que compartim, sense condicions.

Dissabte 26 setembre Zacaries 12, 10 – 13, 1

La profecia de Zacaries ens recorda la mort de Jesús, i com aquesta ha esdevingut una font de nova vida i benedicció per a totes i tots, no per la necessitat del sacrifici, sinó perquè en la seva mort injusta Déu ha vindicat totes les víctimes d'aquest món, i en la resurrecció s'ha obert la porta del cel perquè hi ha plena comunió entre Déu i la seva creació. I si cada divendres sant recordem i plorem la mort del Fill de Déu, cada diumenge de resurrecció celebrem de nou la vida plena que se'ns ha concedit en ell.

Diumenge 27 setembre Lluc 17, 11-19

No tots els que rebem el do de la benedicció divina tornen a Jesús, però malgrat això no es retira la benedicció, perquè Jesús s'ha ofert sense imposar-se, sense obligar-nos a res. Però respondre a tot el que ell ens ha donat és fe, confiança en que la nostra vida està plena dels seus dons, en forma d'amor i misericòrdia, i en aquesta fe salvem la nostra vida, l'alliberem de l'esclavatge per fer-nos servidors d'aquell que s'humilià per nosaltres.

Dilluns 28 setembre Marc 14, 32-41

Diu un gran teòleg que les dues pregàries més sentides del nou testament no van tenir la resposta que esperaven, una és aquesta, la pregària de Jesús a Getsemaní, un instant de dolor i patiment que ens demostra amb quina vulnerabilitat es va presentar entre nosaltres. Però malgrat la tristesa dels mots, tots ells estan amarats de la confiança en Déu, no és faci el jo vull, sinó el que tu vols. Que Déu ens ensenyi a esperar en ell i a mantenir la nostra fe, malgrat el dolent que pugui succeir en nosaltres.

Dimarts 29 setembre Isaïes 43, 10-13

Hem sigut cridats com a testimonis del Senyor, en nosaltres, els que ens envolten, veuran a Déu, en les nostres paraules, en els nostres actes. Siguem testimonis d'amor i bondat, perquè això hem rebut de Déu, donem misericòrdia com ell ens la dóna a nosaltres, i siguem agents de reconciliació, perquè hem vist com en Jesús Déu ha reconciliat el món amb ell. Som testimonis del Déu viu que fa arribar la seva salvació constantment a les nostres vides.

Dimecres 30 setembre 1 Tessalonicencs 1, 1-8

El Pare ompli les nostres vides de la fe que treballa, que es dóna amb confiança, per complir tot allò que hem après en Jesús; que el Fill ens concedeixi un amor que no s'apagui, que no trontolli mai, malgrat totes les dificultats i totes les penúries que puguem passar; i que l'Esperit Sant ens ompli d'una esperança constant, que pugem abocar en tot allò que fem i emprenem, una esperança plena a vessar de confiança i força. Que Déu ens beneeixi amb els seus dons i ompli les nostres pregàries de gratitud. Amén.
